เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันศุกร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2022 เวลา 22:32 น. -

บทเรียนในการดำเนินชีวิตของผู้สูงวัย ตอนที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๕๓

แก้ไขบันทึก https://www.gotoknow.org/posts/589700 ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม-ธันวาคม ๒๕๕๓ แปดเดือนของการทำงานอิสระ นึกว่าจะมีเวลาว่างมากกว่าชีวิตลูกจ้าง ที่ไหนได้แทบไม่มีเวลาเลย เข้าร่วมงานประชุม งานอบรม งานสัมมนา เกือบทุกวัน และบางวัน มีงานซ้อนกันหลายงาน เมื่ออยู่บ้านก็ต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้เขียนไม่เคยปล่อยเวลาว่าง ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมไม่ว่าจะเป็นการประชุมระดมความคิดเห็น ประชุมรับฟังนโยบาย หรือเข้าร่วมงานอบรมสัมมนาต่างๆ ผู้เขียนเข้าร่วมเกือบทุกงานที่ได้รับเชิญยกเว้นที่มีงานซ้อนกันก็จะเลือกงานที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์มากที่สุด จากการเข้าร่วมงานต่างๆเหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมาย ได้สร้างเครือข่ายและคนรู้จักคนใหม่ๆจากวงการต่างๆ ผู้เขียนเริ่มเป็นที่รู้จักในวงราชการและสถาบันการศึกษามากขึ้น จากสถานะที่ผู้เขียนได้รับเกียรติรับการแต่งตั้งให้เป็น กรรมการบริหารมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ และอนุกรรมการด้านธุรกิจบริการ ของสภาหอการค้า ทำให้ได้รับเชิญเป็นวิทยากรหลายเวทีด้วยกัน

ชีวิตเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ จากการทำงานที่มีลูกน้อง มีเครื่องไม้เครื่องมือที่ได้จากบริษัท ต้องการใช้เครื่องมืออะไรก็ซื้อมาใช้ด้วยเงินของบริษัท ได้รับการสนับสนุนจากเจ้านาย ทำงานโดยไม่ต้องคิดถึงรายได้ พอสิ้นเดือนก็รับเงินเดือน บริหารรายจ่ายไม่ให้เกินรายได้จากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากผู้เขียนทำงานอย่างอิสระสามารถบริหารงาน บริหารเวลาได้เองอย่างเต็มที่ ทำให้ทุ่มเทกับงานตลอดเวลา ไม่มีวันหยุด ทำทุกวัน ทุกเวลา ไม่เคยคิดที่จะหารายได้พิเศษ หรือขอเงินเดือนขึ้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้เขียนทำงานเพื่อสังคม ควบคู่ไปกับทำงานประจำ ทำให้บางครั้งมีรายได้พิเศษจากการได้รับเชิญเป็นวิทยากรบ้างแต่ไม่มากนัก เดิมเคยรับเป็นครูสอนให้กับนักศึกษา ปวส ของวิทยาลัยพณิชยการแห่งหนึ่ง แต่ตอนหลังต้องขอยกเลิกเนื่องจากการสอนประจำทำให้ ติดขัดเรื่องเวลาบ่อยๆเนื่องจากบางครั้งมีงานในเวลาที่ตรงกับเวลาสอน ถ้าไปสอนก็เสียงาน ถ้าไปงานก็ไม่ได้ไปสอน ไม่ยุติธรรมกับนักศึกษา

หลังจากตัดสินใจไม่กลับไปทำงานประจำอีก ได้หันมามุ่งงานสังคมที่เคยทำไว้ก่อนในขณะที่ยังทำงานประจำอยู่ ได้แก่งานของ "ศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์" เดิมเป็นโครงการของคณะบุคคล เป็นโครงการสร้างโอกาสให้กับคนที่ขาดโอกาส หลังจากดำเนินงานมาระยะหนึ่ง เห็นว่าจำเป็นจะต้องจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ผู้เขียนและเพื่อนๆที่ร่วมโครงการได้นำโครงการไปเสนอ ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ และหวังที่จะนำโครงการนี้เข้าไปอยู่ภายใต้ "มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ" ที่ ท่าน ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เป็นเลขาธิการ (มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ เป็นมูลนิธิฯที่จัดตั้งโดยคณะรัฐบาล) ท่าน ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ ให้ความเมตตา กับผู้เขียนมาก ท่านได้ดึงผู้เขียนเข้าไปเป็นทีมงานของท่าน แต่งตั้งให้ผู้เขียนเป็นกรรมการบริหารมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ ให้โอกาสผู้เขียนได้เรียนรู้ในงาน HR และได้มอบหมายงานให้ผู้เขียนเข้าร่วมเป็นวิทยากรขบวนการในงานอบรมและสัมมนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ท่านเป็นผู้ที่ทำให้ผู้เขียนกล้าที่จะขึ้นเวที ครั้งหนึ่งท่านให้ความไว้วางใจ โดยมอบหมายให้ผู้เขียนเป็นวิทยากรบรรยายเรื่องการท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้กับคณะรัฐบาลพม่า ที่ประเทศพม่า ผู้เขียนไม่กล้ารับงานนี้ เพราะเป็นงานระดับชาติ แถมต้องบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ (ผู้เขียนไม่เคยมีประสบการณ์ ในการขึ้นบรรยายในเวทีใหญ่ๆระดับประเทศถึงแม้นจะเป็นภาษาไทยมาก่อน) อย่างไรก็ตาม ท่าน ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ ให้ผู้เขียนจัดเตรียมเอกสารบรรยายและแจ้งว่าท่านจะขึ้นเวทีร่วมกับผู้เขียน ไม่ต้องกลัวท่านจะเป็นวิทยาหลักให้เอง และผู้เขียนคอยเสริมท่าน อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เขียนจัดทำเอกสารการบรรยายให้ท่าน ศ.ดร.จีระหงส์ลดารมภ์ พิจารณา ท่านก็ว่าดี และไม่ว่าอย่างไร

พอถึงวันขึ้นบรรยาย ท่าน ศ.ดร.จีระ ให้ผู้เขียนขึ้นเวทีเพียงคนเดียว โดยมีท่านอยู่หน้าเวทีคอยฟัง เป็นอีกประสบการณ์ที่ได้รับ ผู้เขียนไม่ค่อยประทับใจกับการบรรยายของผู้เขียนนัก ควรจะทำได้ดีกว่านี้ แต่ก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีเป็นการเริ่มต้นความกล้าของผู้เขียน หลังจากนั้นก็ได้ติดตามและเป็นทีมงานของ ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ ตลอดมา ไม่มีเงินเดือนประจำ แต่ท่านก็พยายามให้ผู้เขียนเข้าร่วมเป็นทีมงานในการอบรมและสัมมนาระดับผู้บริหารทั้งองค์กรภาครัฐ และองค์กรวิสาหกิจใหญ่ๆของประเทศไทย การเข้าร่วมเป็นทีมงานทำให้ผู้เขียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากวิทยากรระดับชาติที่มาร่วมเป็นวิทยากรโดย ศ.ดร.จีระ เชิญมาเป็นผู้บรรยาย

ผู้ให้การสนับสนุนอีก ๒ ท่านได้แก่ คุณพรศิลป์ พัชรินทร์ -ตนะกุล และคุณฉัตรชัย มงคลวิเศษไกวัล ที่ได้ให้เกียรติ เชิญผู้เขียนเข้าร่วมเป็นคณะอนุกรรมการด้านธุรกิจบริการ ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ในวาระปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ ทำให้ผู้เขียนมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุม

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันศุกร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2022 เวลา 22:32 น. -

และร่วมงานสัมมนาต่างๆเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้รับเชิญเป็นที่ปรึกษากรมเจรจาการค้า ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว

ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม-ธันวาคม ๒๕๕๓ แปดเดือนของการทำงานอิสระ นึกว่าจะมีเวลาว่างมากกว่า ชีวิตลูกจ้าง ที่ไหนได้แทบไม่มีเวลาเลย เข้าร่วมงานประชุม งานอบรม งานสัมมนา เกือบทุกวัน และบางวัน มีงานซ้อนกันหลายงาน เมื่ออยู่บ้านก็ต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้เขียนไม่เคยปล่อยเวลาว่าง ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมไม่ว่าจะเป็นการประชุมระดมความคิดเห็น ประชุมรับฟังนโยบาย หรือเข้าร่วมงานอบรมสัมมนาต่างๆ ผู้เขียนเข้าร่วมเกือบทุกงานที่ได้รับเชิญยกเว้นที่มีงานซ้อนกันก็จะเลือกงานที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์มากที่สุด จากการเข้าร่วมงานต่างๆเหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมาย ได้สร้างเครือข่ายและคนรู้จักคนใหม่ๆจากวงการต่างๆ ผู้เขียนเริ่มเป็นที่รู้จักในวงราชการและสถาบันการศึกษามากขึ้น จากสถานะที่ผู้เขียนได้รับเกียรติรับการแต่งตั้งให้เป็น กรรมการบริหารมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ และอนุกรรมการด้านธุรกิจบริการ ของสภาหอการค้า ทำให้ได้รับเชิญเป็นวิทยากรหลายเวทีด้วยกัน

หันมาทบทวนเรื่องรายได้ สรุปรายได้ทั้งปี ๒๕๕๘ มีรายได้รวม ๕๕๕,๕๕๘ บาท เป็นรายได้จากงานประจำ ๓๓๑,๗๕๐ บาท (มกราคม-เมษายน) ที่เหลือเป็นค่าวิทยากร และค่าสอนหนังสือ (มกราคม-ธันวาคม) มีหนี้สิน ๖๑๖,๔๘๓ บาท ทรัพย์สินประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

โปรดติดตามตอนต่อไป การดำเนินชีวิตในปี ๒๕๕๔